

Polaskom djece u školu podrazumijeva se da djeca idu u školu da bi učila. Zadaća je učitelja da djecu poučavaju, a na djeci je da uče, kako u školi, tako i kod kuće.

Ako je “sve u redu” i djeca izvršavaju svoje školske zadatke, reći ćemo da su naša djeca dobra, bistra, pametna, pa čak i da nas slušaju (jer smo im mi rekli da moraju učiti). Međutim, spominjući učenje, roditelji vrlo često ne razmišljaju što je to zapravo učenje.

Ovo je prva pogreška koju radimo mi odrasli, a ne djeca! Zadatak je svakog učitelja da poučavajući djecu vodi brigu da to poučavanje bude učinkovito. Krajnji cilj je stvoriti samostalno i uspješno dijete koje kvalitetno uči. To bi značilo da dijete trajno usvaja znanja i da su rezultati tog učenja dugotrajno primjenjivi. Ovo je važno i za roditelje, jer roditelji su najbliža i najvažnija podrška djetetu, osobito na početku školovanja. Nije dovoljno djetetu reći da treba učiti, ponekad pogledati bilježnicu, ili voditi računa o rasporedu i domaćim zadacima. Treba jasno razumjeti što je učenje i što od djeteta očekujemo (ne što tražimo da izvrši!).

Učenje je usvajanje novih znanja, vještina i sposobnosti koje rezultira kvalitetnom i raznolikom primjenom usvojenog u realnom životu. Pritom govorimo o kvalitetnom učenju, odnosno o učenju sa razumijevanjem koje nam omogućava da primjenjujemo logičko razmišljanje, da povezujemo sadržaje i stvaramo analogije. Ovakvo učenje je primjenjivo i dugoročno.

Suprotno ovome, djeca često uče napamet, a da su roditelji manje ili više svjesni toga. To znači da uče bez jasnog plana, uče sadržaje koji im nisu razumljivi (i ne traže od odraslih objašnjenje), uglavnom uče tako da prepričaju lekciju od početka do kraja. Ovakvo učenje ne razvija kritičko razmišljanje djece, već osigurava tek reprodukciju sadržaja, bez povezivanja činjenica, uzroka i posljedica. Ovo se najbolje može ilustrirati primjerom djeteta koje savršeno prepričava određenu temu, međutim, ukoliko ga zaustavite i postavite mu pitanje, dijete ne zna dati zadovoljavajući odgovor i, isto tako, “ne zna gdje je stalo”. Ne treba napominjati da su rezultati ovakvog učenja kratkoročni.

Primjenom **učinkovitih metoda** učenja djeca razvijaju radne navike i vještine kvalitetnog učenja. Roditelji trebaju znati da je u suprotnom slučaju učenje samo formalno i gotovo beskorisno. Za posljedicu ima samo ocjenu (koje se roditelji ne bi trebali “hvatati”!), a ne temelj za daljnje učenje. Pritom djecu kod kuće treba polako osamostaljavati, što ne znači da nećete sudjelovati u učenju. Međutim, umjesto da sa njima učite ili radite njihove zadatke, radije izaberite sa djetetom dogovoriti “pravila igre” i budite im dostupni za pitanja i povremena zajednička istraživanja. Osobito je važno razumjeti da tek rijetka djeca mogu biti izvrsna u svim područjima, stoga nemojte inzistirati na odličnom uspjehu u baš svakom nastavnom predmetu. Svako dijete ima svoje afinitete i interese, a znamo da uspješnost uvelike ovisi o motivaciji. Važno je da se dijete trudi i ispunjava svoje zadane zadatke, nemojte inzistirati na savršenstvu jer ono ne postoji.

PREUVJETI ZA UČINKOVITO UČENJE:

1. Djeca trebaju redovito pisati domaće zadatke i nositi u školu sav potrebni pribor.
2. Potrebno je aktivno sudjelovati na nastavi i prepisivati bilješke sa ploče.
3. Bilješke je kod kuće dobro nadopuniti bilješkama iz udžbenika.

Djeca trebaju dobro znati svoje obaveze, u školu dolaziti na vrijeme i tako se učiti odgovornosti!

VRIJEME I MJESTO UČENJA:

1. Poželjno je da dijete ima svoje **stalno** radno mjesto (najbolje radni stol u dječjoj sobi ako je imate).
2. Radni prostor treba biti uredan, prozračan i dobro osvijetljen.
3. Korisno je učiti u **otprilike isto vrijeme** svakog dana, u vrijeme kada je dijete odmorno i ne prekasno (npr. 09-11h , 16-18 h).

Učenjem u istim uvjetima, u određenom dijelu svakoga dana, dijete razvija radne navike i time je mnogo uspješnije.

KORACI UČINKOVITOG UČENJA:

1. Dijete treba imati plan učenja (dan, okvirno tjedan).
2. Poželjno je učiti prvo “teže” predmete jer zahtijevaju više napora, a između predmeta napraviti kraći odmor i nagraditi se nečim (slatkiši, kraći telefonski poziv,...).
3. Kada uči, dijete treba svoju pozornost usmjeriti isključivo na učenje, a ne na tv, kompjuter, mobitel i slično.
4. Bitne podatke treba odvojiti od “nebitnih”, učiti sa razumijevanjem i povezivati sadržaje sa prethodnim gradivom. Važno je nove sadržaje prepričati svojim riječima!
5. Ono što djetetu nije jasno nije dobro učiti napamet, potrebno je pitati učitelja ili roditelja za pojašnjenje.

Dužom primjenom ovakvog učenja djeca u manje vremena postižu kvalitetnije rezultate.

Umjesto zaključka ... Promislimo!

Bolje je činiti malo a dobro, nego puno a loše. (Sokrat)

